

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν υφίσταται εκ πρώτης όψης επιλεκτικός χαρακτήρας υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Εξηγεί ότι η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένο καθορισμό του συστήματος αναφοράς και ότι το σύστημα αναφοράς που πρέπει να ληφθεί υπόψη, και συγκεκριμένα η διατήρηση των ζημιών που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί στο επίπεδο του νομικού προσώπου παρά την απόκτηση συμμετοχών, αποτελεί τον θεμελιώδη κανόνα του εθνικού φορολογικού δικαίου. Περαιτέρω προβάλλεται ότι η ρήτρα εξυγιάνσεως αποτελεί παρέκκλιση από την εξαίρεση που προβλέπει το σύστημα αναφοράς, επομένως είναι σύμφωνη με τον κανόνα του συστήματος.

- 2) Δεύτερος λόγος: Η ρήτρα εξυγιάνσεως ως μέτρο γενικής εφαρμογής

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως συνιστά μέτρο γενικής εφαρμογής και όχι κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Εκθέτει ότι η ρήτρα εξυγιάνσεως μπορεί να χρησιμοποιηθεί από όλες ανεξαιρέτως τις επιχειρήσεις που υπόκεινται σε φόρους στη Γερμανία και ότι δεν στηρίζεται, ευθέως ή εμμέσως, σε κριτήρια συνδεδεμένα με τον γεωγραφικό εντοπισμό, το μέγεθος και τον κλάδο παραγωγής της επιχειρήσεως.

- 3) Τρίτος λόγος: Δικαιολόγηση με βάση τη φύση και την εσωτερική δομή του φορολογικού συστήματος

Στο πλαίσιο του τρίτου λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ρήτρα εξυγιάνσεως δικαιολογείται από τη φύση και την εσωτερική δομή του γερμανικού φορολογικού συστήματος διότι ανάγεται στο σύστημα αναφοράς ως σύμφωνη με το σύστημα παρέκκλιση από την εξαίρεση τη σχετική με την απώλεια ζημίας κατά το άρθρο 8c, παράγραφος 1, του Körperschaftsteuergesetz (γερμανικός νόμος περί φορολογίας επιχειρήσεων, στο εξής: KStG).

- 4) Τέταρτος λόγος: ουδεμία δημοσιονομική επιβάρυνση

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ως προς το ζήτημα αυτό ότι η ρήτρα περί εξυγιάνσεως δεν έχει ως συνέπεια δημοσιονομική επιβάρυνση συνδεδεμένη με τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως και, επομένως, δεν συνιστά κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Εξηγεί ότι σε περίπτωση εξυγιάνσεως εκτός της περιπτώσεως κηρύξεως πτωχεύσεως, η οικεία επιχείρηση διαθέτει την εναλλακτική δυνατότητα να αποφύγει την πτώχευση μόνο μέσω της εξυγιάνσεως και ότι, με τη ρήτρα περί εξυγιάνσεως, η οποία καθιστά δυνατή τη διάσωση της επιχειρήσεως, διατηρείται στο μέλλον η δυνατότητα εισπράξεως φόρων από την οικεία επιχείρηση.

- 5) Πέμπτος λόγος: παραβίαση της κατοχυρωμένης στο δίκαιο της Ένωσης αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Στο πλαίσιο του πέμπτου λόγου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, με τη διοικητική της πρακτική και λόγω του ότι δεν αμφισβήτησε την προϊσχύουσα του άρθρου 8c του KStG ρύθμιση ούτε και παρόμοιες ρυθμίσεις σε άλλα κράτη μέλη, κατέστησε δυνατή τη θεμελίωση της εμπιστοσύνης της προσφεύγουσας, η οποία πρέπει να προστατευθεί με βάση δεσμευτικά πληροφοριακά στοιχεία και λόγω του ότι ο χαρακτήρας της ρήτρας εξυγιάνσεως ως μέτρου κρατικής ενισχύσεως δεν μπορούσε να προβλεφθεί με βεβαιότητα.

Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2011 — S & S Szlegiel Szlegiel i Wiśniewski κατά ΓΕΕΑ — Scotch & Soda (SODA)

(Υπόθεση T-590/11)

(2012/C 25/117)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: S & S Piotr Szlegiel Jacek Szlegiel i Robert Wiśniewski sp. j. (Gorzów Wielkopolski, Πολωνία) (εκπρόσωπος: R. Sikorski, adwokat)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Scotch & Soda BV (Hoofddorp, Κάτω Χώρες)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 25ης Αυγούστου 2011, στην υπόθεση R 1570/2010-2·

— να απορρίψει την ανακοπή υπ' αριθ. Β1438250 στο σύνολό της·

— να υποχρεώσει το καθού να προβεί στην καταχώριση του αιτηθέντος σήματος και

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα.

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «SODA», για προϊόντα της κλάσεως 25 — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 6970875.

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

Αντιπαχθέν σήμα ή σημείο: Το καταχωρισμένο υπ' αριθ. 3593498 κοινοτικό λεκτικό σήμα «SCOTCH & SODA» για προϊόντα της κλάσεως 25.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απορρίπτει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος στο σύνολό της.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή.

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 του Συμβουλίου, καθόσον το τμήμα προσφυγών: α) δεν έκρινε ότι υπήρχαν επαρκείς οπτικές, ακουστικές και εννοιολογικές διαφορές μεταξύ των σημάτων, ιδίως στο πλαίσιο της αναλύσεως της εννοιολογικής σημασίας τους· β) δεν εντόπισε και ανέλυσε το κυρίαρχο στοιχείο των αντιπαραιτημένων σημάτων· γ) δεν έλαβε δεόντως υπόψη το επίπεδο προσοχής του μέσου καταναλωτή της οικείας κατηγορίας προϊόντων.

Προσφυγή-αγωγή της 22ας Νοεμβρίου 2011 — Anbouba κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-592/11)

(2012/C 25/118)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Issam Anbouba (Homs, Συρία) (εκπρόσωποι: M.-A. Bastin και J. M. Salva, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή την υπό κρίση προσφυγή-αγωγή στο σύνολό της,
- να την κρίνει βάσιμη στο σύνολό της,
- να επιτρέψει την συνένωση της υπό κρίση προσφυγής-αγωγής με το δικόγραφο T-563/11,
- να αποφανθεί ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις μπορούν να ακυρωθούν μερικώς καθώς οι ακυρωτέες πράξεις είναι αποσπαστές της πράξεως στο σύνολό της,
- ως εκ τούτου,
 - να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση 2011/685/ΚΕΠΠΑ, του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2011 και του κανονισμού (ΕΕ) 1011/2011, του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2011, απαλείφοντας οτιδήποτε αφορά την κρίση ότι ο Issam ANBOUBA υποστηρίζει το υφιστάμενο καθεστώς στη Συρία,
 - επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση 2011/685/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2011 και του Κανονισμού (ΕΚ) 1011/2011, του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2011 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία,
 - όλως επικουρικώς, να κρίνει ότι οι εν λόγω αποφάσεις και κανονισμοί δεν τυχάνουν εφαρμογής στον Issam ANBOUBA και να διατάξει την αφαίρεση του ονόματός του και από τον κατάλογο των προσώπων επί των οποίων εφαρμόζονται οι κυρώσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

— να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει προσωρινώς ένα ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη εξαιτίας της κρίσεως ότι ο Issam ANBOUBA υποστηρίζει το υφιστάμενο καθεστώς στη Συρία·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει δύο λόγους που είναι κατ' ουσίαν πανομοιότυποι ή παρεμφερείς με αυτούς που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-563/11, Anbouba κατά Συμβουλίου.

Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2011 — Al-Chihabi κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-593/11)

(2012/C 25/119)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Fares Al-Chihabi (Χαλέπι, Συρία) (εκπρόσωποι: οι δικηγόροι L. Ruessmann και W. Berg)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 878/2011 του Συμβουλίου, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011 ⁽¹⁾, τον κανονισμό (ΕΕ) 1011/2011 του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2011 ⁽²⁾, την απόφαση 2011/522/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 2ας Σεπτεμβρίου 2011 ⁽³⁾, και την απόφαση 2011/684/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2011 ⁽⁴⁾, καθώς και κάθε άλλο μεταγενέστερο νομοθέτημα που διατηρεί σε ισχύ ή αντικαθιστά τα περιοριστικά μέτρα, καθόσον τα μέτρα αυτά αφορούν τον προσφεύγοντα, και
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακύρωσης.

- 1) Πρώτος λόγος: προσβολή του δικαιώματος για την ύπαρξη χρηστής διοίκησης, όσον αφορά ειδικότερα την υποχρέωση παράθεσης αιτιολογιών, δικαιώματος που κατοχυρώνεται με το άρθρο 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με το άρθρο 216 ΣΛΕΕ και με το άρθρο 14, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 442/2011 του Συμβουλίου ⁽⁵⁾.
- 2) Δεύτερος λόγος: προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος, και ειδικότερα του δικαιώματος ακρόασης και του δικαιώματος για αποτελεσματική δικαστική προστασία των δικαιωμάτων του αυτών.